

פרשת ניצבים פרק כט-ל: תשובה וגאולה

עמוד ב: מקבילות

מקבילות:
השורש **לשוב** גם
בתפילת שלמה-
מלכ"א ח, מו-נא,
ובן הושע יד.
ביטויים כמו **חיים**
במוות מגן-עדר-
ברא"ג. ביטויים
מברית סיני פ' ד-ה.

ט אלה דברי הברית אשר-צוה ה' את-משה, לכתר את-בני ישראל-בארץ מואב: מלבד הברית, אשר-כרת אתם בחרב.

א ויקרא משה אל-כל-ישראל, ויאמר אליהם: אתם ראיתם, את כל-אשר עשה ה' לעיניכם בארץ מצרים, לפרעה ולכל-עבדיו, ולכל-ארצו. ב המסות, הגדלות, אשר ראו, עיניך-הארת והמפתיים הגדלים, ההם. ג ולא-נתן ה' לכם לב לדעת, ועינים לראות ואזנים לשמע, עד, היום הזה. ד ואולף אתכם ארבעים שנה, במדבר; לא-בלו שלמתיכם מעליכם, ונעלף לא-בלתה מעל רגלך. ה לחם לא אכלתם, ויין ושכר לא שתייתם-למען, תדעו, כי אני ה', א-להיכם. ו ותבאו, אל-המקום הזה; ויצא סיחן מלך-חשבון ועוג מלך-הבשן לקראתנו, למלחמה-ונפם. ז ונקח, את-ארצם, ונתנה לנחלה, לראובני ולגדי-ולחצי שבט המנשי. ח ושמרתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אתם-למען תשכילו את כל-אשר תעשו.

ט אתם ניצבים היום כלכם, לפני ה' א-להיכם: ראשיכם שבטיכם, זקניכם ושטריכם, כל, איש ישראל. י טפכם נשיכם-וגרד, אשר בקרב מחניף: מחטב עציף, עד שאב מימף. יא **לעברך, בברית** ברית ואלה **ה' א-להיך-ובאלתו**: אשר ה' א-להיך, **כרת עמך היום**. יב **למען הקים-אתך היום לו לעם, והוא יהיה-לך לא-להים-כאשר, דבר-לך**; וכאשר נשבע לאבתך, לאברהם ליצחק וליעקב. יג ולא אתכם, לבדכם-אנכי, **כרת את-הברית הזאת, ואת-האלה, הזאת**. יד **כי את-אשר ישנו פה, עמנו עמד היום, לפני, ה' א-להינו; ואת אשר איננו פה, עמנו היום**.

המשד מ-ה, ג
ברית סיני המשך
לאבות, וברית זו
ממשיכה לבנים.

אבן עזרא-
על מה היחיד בטוח
בעצמו שלא ייעש?
א-הקלות נאמרו
בפי כח לרבים ולא
ליחיד.
ב-בוכות הצדיקים

טו כי-אתם ידעתם, את אשר-ישבנו בארץ מצרים, ואת אשר-עברנו בקרב הגוים, אשר עברתם. טו ותראו, את-שקוציהם, ואת, גלליהם-עץ ואבן, כסף וזהב אשר עממם. יז פן-יש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט, אשר לבבו פנה היום מעם ה' א-להינו, ללכת לעבד, את-אלהי הגוים ההם: פן-יש בכם, שרש פרה ראש-ולענה. יח והיה בשמעו את-דברי האלה הזאת, והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה-לי-**כי בשררות לבי, אלך**: למען ספות הרנה, את-הצמאה. טז לא-יאבה ה', סלח לו-כי אז יעשן אף-ה' וקנאתו באיש ההוא, ורבעה בו כל-האלה הכתובה בספר הזה; ומחה ה' את-שמו, מתחת השמים. כ והבדילו ה' לרעה, מכל שבטי ישראל-ככל, אלות הברית, הכתובה, בספר התורה הזה. כא ואמר הדור האחרון, בניכם אשר יקומו מאחריכם, והנקרי, אשר יבא מארץ רחוקה; וראו את-מכות הארץ ההוא, ואת-תחלאתה, אשר-חלה ה', בה. כב גפרית ומלח, שרפה כל-ארצה-לא תזרע ולא תצמח, ולא-יעלה בה כל-עשב: כמהפכת סדם ועמרה, אדמה וצביים, אשר הפך ה', באפו ובחמתו. כג ואמרו כל-הגוים, על-מה עשה ה' ככה, לארץ הזאת; מה חרי האף הגדול, הזה. כד ואמרו-על אשר עזבו, את-ברית ה' א-להי אבתם: אשר כרת עמם, בהוציאו אתם מארץ מצרים. כה וילכו, ויעבדו אלהים אחרים, וישתחוו, להם: אלהים אשר לא-ידעו, ולא חלק להם. כו ויחר-אף ה', בארץ ההוא, להביא עליה את-כל-הקללה, הכתובה בספר הזה. כז ויתשם ה' מעל אדמתם, באף ובחמה ובקצף גדול; וישלכם אל-ארץ אחרת, כיום הזה. כח הנסתר-לה, א-להינו; והנגלת לנו ולבנינו, עד-עולם-לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת. כט והיה כי-יבאו עליך כל-הדברים האלה הברכה והקללה אשר

12 פעמים
ה' א-להיך
כנגד כל ישראל
שיוסבו לארצם ולהי
6 לגבי שיבה לאיי
6 לגבי שיבה רוחנית

4 **שלבי תשובה**:
1 **מראה** בגלל העונש
2 **אהבת ה'**
3 **קבלת מצוות**
4 **תשובה שלמה**
אל ה'.

נתתי לפניך; והשבת אל-לבבך בכל-הגוים אשר הדיחך **ה' א-להיך** שמה. ב **ושבת עד-ה' א-להיך** ושמעת בקלו ככל אשר-אנכי מצוך היום: אתה ובניך בכל-לבבך ובכל-נפשך. ג **ושב ה' א-להיך** את-שבותך ורחמך; ושב וקבץ מכל-העמים אשר הפיצך **ה' א-להיך** שמה. ד אם-יהיה נדחך בקצה השמים-משם יקבץך **ה' א-להיך** ומשם יקחך. ה והביאך **ה' א-להיך** אל-הארץ אשר-ירשו אבותיך-וירשתה; והיטבך והרבך מאבתך. ו **ומל ה' א-להיך את-לבבך, ואת-לבב זרעך**: לאהבה את-**ה' א-להיך**, בכל-לבבך ובכל-נפשך-למען חניף. ז ונתן **ה' א-להיך**, את כל-האלות האלה, על-איביך ועל-שנאיך, אשר רדפו-ך. ח ואתה תשוב, ושמעת בקול ה'; ועשית, את-כל-מצותיו, אשר אנכי מצוך, היום. ט והויתךך **ה' א-להיך** בכל מעשה ידך, בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך-לטובה: כי ישוב ה', לשוש עליך לטוב, כאשר-שש, על-אבתך. י כי תשמע, בקול **ה' א-להיך**, לשמר מצותיו וחקתיו, הכתובה בספר התורה הזה: **כי תשוב אל-ה' א-להיך** בכל-לבבך ובכל-נפשך. יא כי המצנה הזאת אשר אנכי מצוך היום-לא-נפלות הוא ממך ולא רחוקה הוא. יב לא בשמים הוא: לאמר מי יעלה-לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה. יג ולא-מעבר לים הוא: לאמר מי יעבר-לנו אל-עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה. יד כי-קרוב אליך הדבר מאד: בפיך ובלבבך לעשותו. טו ראה נתתי לפניך היום **את-החיים ואת-הטוב ואת-המות ואת-הרע**. טז אשר אנכי מצוך היום לאהבה את-ה' א-להיך ללכת בדרךיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו; וחיות ורבות-וברכה ה' א-להיך בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה. יז ואם-יפנה לבבך ולא תשמע; ונדחת והשתחווית לאלהים אחרים-ועבדתם. יח הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון: לא-תאריכון ימים על-**האדמה** אשר אתה עבר את-הירדן לבוא שמה לרשתה. יט העדתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ-**החיים והמות** נתתי לפניך הברכה והקללה; ובחרת בחיים-למען תחיה אתה וזרעך. כ לאהבה את-ה' א-להיך לשמע בקלו ולדבקה-בו: כי הוא חניף וארך ימף-לשבת על-האדמה אשר נשבע ה' לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם.

ביטויים מסיפור
נו עדן (ברא"ב)
לאמר שהחיים עיפו
התורה באיי הם
כמו החיים בגן עדן.
כך בתחילת התורה
וכך בסופה. העונש
שם וכאן-גלות.

Parashat Nitzavim -

The chapter of repentance that appears in Parashat Nitzavim (30:1-10) is particularly fascinating. While it contains only ten pesukim, it not only offers instruction in how to repent, but it also prophesizes in an impressive manner about the period that followed the destruction of the First Temple and events that took place 100 years ago.

The first half talks about a return to the land of Israel – and we cannot make light of a return to Israel as a type of repentance. The second half, which is no less important, includes three stages of return to God.

This is the interpretation offered by Rabbi Zvi Hirsch Kalischer, one of the early religious Zionist thinkers 120 years ago, who saw just the beginnings of a return to the Land of Israel. With the proper perspective, today's newspapers can be understood in light of the living Torah, which offers commentary on events in today's world.